

Sygnatura akt V GC 828/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 28-12-2016 r.

Sąd Rejonowy w Koninie V Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Jaskólski

Protokolant: st. sekr. sąd. Julia Szadek

po rozpoznaniu w dniu 28-12-2016 r. w Koninie

na rozprawie

sprawy z powództwa E. (...) S. A.z siedzibą w G.

przeciwko M. F.

o zapłatę

oddala powództwo

Krzysztof Jaskólski

Sygn. akt V GC 828/15

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 23.06.2015r., powódka (...) S.A. w G. zażądała zasądzenia od pozwanej M. F. kwoty 964,43 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 335,51 zł od dnia 18.04.2014r. do dnia zapłaty;
- 245,97 zł od dnia 24.06.2014r. do dnia zapłaty;
- 119,05 zł od dnia 22.07.2014r. do dnia zapłaty;
- 116,97 zł od dnia 12.08.2014r. do dnia zapłaty;
- 146,93 zł od dnia 26.11.2014r. do dnia zapłaty

oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazała, że w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zawarła z pozwaną umowę sprzedaży energii elektrycznej. Zgodnie z umową powódka dostarczała energię elektryczną do lokalu pozwanej. W związku z wykonaniem w/w usługi powódka wystawiła i doręczyła faktury VAT na kwotę dochodzoną pozwem. Pozwana jednak nie wywiązała się z zapłaty.

W/w pozew został złożony w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny w dniu 01.07.2015r. w sprawie o sygn. akt VI Nc – e (...) wydał nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem powódki.

Pozwana skutecznie wniosła sprzeciw.

W/w Sąd postanowieniem z dnia 13.08.2015r. przekazał sprawę do tutejszego Sądu.

Pozwana nakaz zaskarżyła w całości, wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W uzasadnieniu podkreśliła, że dochodzenie należności przez powódkę jest niezasadne bowiem, w tym okresie nie przebywała w przedmiotowym lokalu, który protokolarnie po rozwiązaniu umowy został przekazany jej właścicielce a ona sama zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej. Zatem to właścicielka była w tym czasie w jego faktycznym władaniu i wynajmowała go inną osobą.

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka (...) S.A. w G. w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej zawarła z pozwaną M. F. w dniu 16.06.2005r. umowę na sprzedaż energii elektrycznej do wynajętego przez pozwaną od J. A. (1) w dniu 18.03.2005r. lokalu przy ul. (...) 11 w Ś. celem prowadzenia w nim działalności gospodarczej – sklepu odzieżowego.

dowód: okoliczność bezsporna, KRS powódki k. 34 – 36, umowa kompleksowa sprzedaży energii k. 38, oświadczenie pozwanej z dnia 17.12.2015r. k. 51, aneks do umowy najmu lokalu z dnia 18.03.2005r. k. 61, oświadczenie J. A. (1) k. 63, zeznania świadków: J. A. (2) k. 113v, pozwanej M. F. k. 113v

Z tego tytułu powódka wystawiła faktury VAT i faktury VAT korekty o nr:

- (...) na kwotę 447,83 zł z terminem płatności w formie przelewu na dzień 17.04.2014r. za okres rozliczeniowy od 08.01.2014r. do 31.12.2014r.
- (...) na kwotę 119,05 zł z terminem płatności w formie przelewu na dzień 21.07.2014r. za okres rozliczeniowy od 01.04.2014r. do 26.05.2014r.
- (...) na kwotę 245,97 zł z terminem płatności w formie przelewu na dzień 23.06.2014r. za okres rozliczeniowy od 01.04.2014r. do 31.06.2014r.
- (...) na kwotę 119,87 zł z terminem płatności w formie przelewu na dzień 11.08.2014r. za okres rozliczeniowy od 27.05.2014r. do 18.07.2014r.
- (...) na kwotę 146,93 z terminem płatności w formie przelewu na dzień 25.11.2014r. za okres rozliczeniowy od 19.07.2014r. do 06.10.2014r.

dowód: okoliczność bezsporna, w/w faktury VAT k. 41 – 47

Pozwana jednak w dniu 31.12.2013r. zdała lokal w którym prowadziła działalność gospodarczą i zaprzestała prowadzenia działalności gospodarczej. Pozwana opuszczając przedmiotowy lokal sporządziła protokół zdawczo-odbiorczy oraz spisała stan licznika. Powódka mimo, iż wiedziała o tym fakcie wzywała w/w fakturami pozwaną do zapłaty. Pozwana natomiast każdą z faktur reklamowała. Powódka jednak reklamacji nie uwzględniała.

dowód: protokół zdawczo – odbiorczy k. 9, 62, 109, pisma powódki z potwierdzeniem odbioru k. 11 – 15, 22, oświadczenie pozwanej z dnia 17.12.2015r. k. 51, oświadczenie J. A. (1) k. 63, potwierdzenie przyjęcia wniosku o wykreślenie działalności z (...) k. 64, pisma pozwanej do powódki k. 65 – 67, wniosek do powódki J. A. (1) o zwarcie umowy kompleksowej k. 110, zeznania świadków: J. T. k. 113, J. A. (1) k.113v, pozwanej M. F. k. 113v

Powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem powołując się w/w faktury VAT. Pozwana pismo odebrała w dniu 05.12.2014r.

dowód: okoliczności bezsporne, wezwanie do zapłaty z potwierdzeniem odbioru k. 39 – 40

Sąd uznał za autentyczne i wiarygodne wszystkie dokumenty, które posłużyły do dokonania w sprawie ustaleń faktycznych gdyż nie były kwestionowane przez strony a Sąd nie znalazł podstaw by czynić to z urzędu.

Sąd dała wiarę zeznaniom świadków: J. T., J. A. (1) oraz pozwanej M. F. w zakresie w jakim wykorzystał je do ustalenia stanu faktycznego, były bowiem spójne, jasne i logiczne nadto wzajemnie się uzupełniające w tym z zebrany w sprawie materiałem dowodowym. Podkreślić należy, że w całokształcie owych zeznań, wysuwa się na pierwszy plan okoliczność opuszczenia przez pozwaną z dniem 31.12.2013r. najmowanego lokalu, oraz fakt, że lokal przez pewien czas stał pusty a następnie został wynajęty kolejnej osobie.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu w świetle dokonanych ustaleń faktycznych jak i argumentacji powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podkreślić należy, że umowa sprzedaży energii elektrycznej należy do umów o charakterze cywilnoprawnym. Bez wątpienia w niniejszej sprawie zastosowanie znajdzie treść art. 535 k.c. w zw. z art. 555 k.c.

Zaś cechą wyróżniającą tę umowę jest ekwiwalentność świadczeń, gdyż za dostarczoną przez przedsiębiorstwo energetyczne energię lub paliwa odbiorca zobowiązuje się zapłacić odpowiednią cenę. A co za tym idzie, do umowy sprzedaży energii elektrycznej mają zastosowanie – obok przepisów prawa energetycznego – także przepisy kodeksu cywilnego dotyczące skutków niewykonania zobowiązań z umów wzajemnych. Jeżeli odbiorca energii nie uiszcza we właściwym terminie należności za dostarczoną zgodnie z umową energię, dopuszcza się on zwłoki w spełnieniu świadczenia jako dłużnik z umowy sprzedaży energii elektrycznej (wyrok SN z dnia 4 marca 2004 r., III SK 8/04, OSNP 2005, nr 1, poz. 14).

Bezspornym w sprawie było, iż lokal użytkowy przy ul. (...) 11 w Ś., do którego była dostarczana energia elektryczna przez powódkę, na podstawie umowy z dnia 16.06.2005r., był wynajmowany pozwanej od dnia 18.03.2005r. Zaś w toku postępowania dowodowego pozwana kierując się regułami wynikającym z treść art. 6 k.c. oraz 3 k.p.c. i 232 k.p.c. wykazała, że od dnia 31.12.2013r. w przedmiotowy lokalu już nie przebywała a pozostawał on w wyłączonym posiadaniu właściciela J. A. (1). Potwierdzają to nie tylko zeznania świadka J. A. (1) czy samej pozwanej ale przede wszystkim protokół zdawczo – odbiorczy pomiędzy tymi dwiema osobami. Istotne jest także to, że powódka o owym protokole wiedziała, został on bowiem do jej siedziby dostarczony o czym zeznała świadek – pracownik powódki J. T. i na druku powódki wraz ze stanem licznika. Natomiast jak zeznała świadek J. A. (1), po opuszczeniu przez pozwaną lokalu stał on przez pewien czas pusty a następnie został wynajęty innej osobie.

Bezspornym w sprawie było również, że pozwana nie dokonała przeniesienia w formie pisemnej obowiązków wynikających z umowy sprzedaży energii elektrycznej na kolejnego najemcę lokalu czy też właściciela, ani też nie rozwiązała umowy w okresie w którym naliczono stosowne opłaty za zużycie energii.

Faktem jest więc, że pozwana wobec zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej i jej nie rozwiązania powinna być płatnikiem należności za dostarczaną energię. Jednak pomimo nieuregulowania zmiany odbiorcy energii elektrycznej przez pozwaną, wobec udowodnienia powrotu przedmiotowego lokalu użytkowego do jego właściciela, zdaniem Sądu, brak jest podstaw do obciążania pozwanej owymi opłatami za zużycie energii po dacie 31.12.2013r, skoro za zużycie energii powinien odpowiadać odbiorca, który z niej korzystał.

W niniejszej sprawie mamy zatem do czynienia z brakiem ekwiwalentności świadczeń wynikających z umowy sprzedaży energii elektrycznej, skoro pozwana faktycznie nie była odbiorcą energii elektrycznej i z niej nie korzystała w tym okresie, kiedy to definitywnie opuściła lokal.

W okresie objętym niniejszym postępowaniem, które dotyczy należności za okres od 8 stycznia 2014r. do 06 października 2014r. (okres z wystawiony faktur VAT), lokal pozostawał we władaniu właścicielki J. A. (1). Zatem to ona powinna być obciążona należnością za użytą w tym okresie energię elektryczną ewentualnie osoby korzystające

z przedmiotowego lokalu w którym znajdował się licznik powódki i która do niego doprowadzała bezspornie energię elektryczną.

Mając na uwadze powyższe ustalenia i rozważania, Sąd oddalił powództwo jako nie uzasadnione. Powódka bowiem nie wykazała w ocenie Sądu, iż w okresie za który żąda zapłaty tytułem świadczenia przez nią usługi dostarczenia energii elektrycznej do przedmiotowego lokalu jej odbiorcą była pozwana.

Krzysztof Jaskólski